

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXXIII. De reformatione antiquæ Canonicæ S. Mariæ montis Cretæ, &
fundatione monasterij S. Mariæ Pacis de Vrbe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Hac eodem anno 1481. Sextus Abdicationis S. Mariae d. Prae ualle fanuenis dicens, & O. illius Calcerensis cō nendatam, in qua per annos octo supra quinqquaginta monachorum conatus omnino defecerat, extinctis in illa titulo Abbatia, necnon etiam ordine monastico, nonnulla congregatione contritul ad effectum, & cum possetare erigend ex illius bonis in oppido Novum diocesis Dertonenis cenobium sub titulo Abbatis, quod tamen non est creatum, & monachari bona Abbatia S. Theodori fanuenis vixeraunt: vbi quemadmodum locis illud impetraverunt, formationis suae a Doto a permittere illos dimicem fequenti ad preces anni Sixtus eadem monasteriorum Sanctorum nuncupatum, Ordinarii statim, in quo tantum Abbatia degebant, ex Aloysio spose cedentibus aliis translati, extinzione cō Abbatii dignata, & in loco illius ab reformatione Litteris vires ad annum 1540. & litteris vires data d. Martij anno 1481. Primum em firmatus Alcibi Pontificis suano, & in dicto S Bartholomeo vique ad annum 1540. & Cuiusdam, quid nomen, illud cum Ecclesia diuinitutem de canonicis competentes, in prima obituum, 1545. cum non modica pars, quo anno Venerabilis socius Ecclesie parochialis titulum tenet, in obitu, ad effectum transformatum, nonnumquam canoniceas, & ceteras, & transformatas, & firmatas dicto Pontifice anno 1545. i. qui viris infinges pro cōfessus R. P. D. P. insigne Theologus, & perfruimus, quique omnes vique ad Praefectum congregatione landebus Conflaniam Laudem, qui fuit locum per aliquot secula tenuerū, donec bellorum procellis ingruentibus, qui bus illae regiones non selen attrite fuerant & crudeliter vastata, monasterium canonice fugit, bonis occupatis, iuribus, & iurisdictionibus illis detentoribus usurpati, ad tantam

CAPV T R I G E S I M V M T E R T I V M .

Dereformatione antique Canonicæ S. Maria montis Cretæ & fundatione monasterij S. Maria Pacis de Vrbe.

Anno 1482. quo Generale Capitulum congregatum fuit Rauenæ, ac in eo electi Recto Generalis R. P. D. Seuerinus Mediolanensis. Visitatores D. Archangelus Vicentinus, D. Franciscus Tarauinus, D. Julianus Venetus, & D. Lucas Mediolanensis, reformatum est antiquum canonici Ordinis cœnobiorum S. Maria montis Cretæ, in diocesi Calabria Montis, etrati, olim Vercellensi, est autem locus, vbi monasterium, mons inter Padum, Taurum exterorū dictæ prouincie altissimus, ad quem B. Eusebii Episcopi Vercellensem & martyrem causa declinanda perfectione. Analogum se recepisse, Beataeque Virginis Dei genitricis imaginem a Luca Euangeliista depictam, ex Oriente allata, cō translatisse, ac in parvo fidele extulito, quod S. Eusebii Oratorium nomine dicitur, locaniffe, Vercellensis Ecclesia tabularia testatur, vbi postea Marchioness Montisferrati per amplam Ecclesiæ ante annos quingentos exstruxerit, & multis prædij, villis, & casulis cū illorum temporali iurisdictione donata ac dota canonice regularibus Ord. S. Augustini sub regime Prioris degentibus, antiquæ cū fidam congregations, cuius nomen oblitteratum legere non potui, perpetuo regendum trididerunt. Qui locum per aliquot secula tenuerū, donec bellorum procellis ingruentibus, qui bus illae regiones non selen attrite fuerant & crudeliter vastata, monasterium canonice fugit, bonis occupatis, iuribus, & iurisdictionibus illis detentoribus usurpati, ad tantam

reformatio, & beneficia, quæ Omnipotens ad luc Genitricis intercessionem patrare, tribueret poscentibus dignatur, ingenti multitudine populorum virtusque sextus ex finitimis ciuitatibus, prouincijs illuc causa devotionis confluente, circa maiorem Ecclesiæ, & monasterium quadriginta circiter sacella per montis ambitum & clivum visque ad summitem fuit adiuncta, quæ nonnulli Principes, inter quos Serenissimi Sabaudia, Mantua, Duce, finitima quoque Civitate & Oppida singula singuli certatim exstruenda sibi delegerunt, vt non iam unum monasterium, sed amplius oppidū videtur videatur. Conficiuntur in illis imagines Beatissimæ Virginis Dei Genitricis ortum, & totum huius virtutis procursum ad viuum representantes, opere flatuoro politissime formatae adeo, vt in illis praeter spiritum nihil desiderari videatur, de quibus facillis, necnon etiam de monasterijs, & Ecclesiæ prima fundatione libri cōsiderit R. P. D. Michael Angelus à Liburno, loci Vicarius, sublimis vir ingenij supra conditionem atatis, in quo spes magna concidit, dum morte præuentus illud Quintiliānū verificavit: Ingenia præcoccia raro ad maturitatem percurire. Hoc monasterium propter loci reverentiam, & populi concursum dignitate Abbatiali ante paucos annos fuit deco-

II.

49 Mo
naf.

Anno 1483. Generale Capitulum Placentie. Recto Generalis R. P. D. Archangelus Vicentinus. Visitatores D. Gregorius Placentinus, D. Donatus Mediolanensis, D. Philippus à Camerino, & D. Philippus Vercellensis. Hoc anno Sextus IV. Ecclesiæ S. Maria Pacis de vrbe proprii sumptibus fundatam canonice regularibus Laterano pulsis donauit. Cuius erigend occasio haec fuit; nam vbi templum S. Maria Pacis nunc visitur, erat antea Ecclesia parochialis S. Andreae de Aquarenarij nuncupata, & in illius portico effigies beatissimæ Virginis Deipare,

Lib. III.

PPP puerulum

puerilium locum inter brachia tenentis, in parte de picta foris Ecclesiam, ante quam duu dicunt nam nequissimi aleatores ludit, ynis illorum ceteris nequior, ob pecunias amissas, in horre biasphemias contra Deum, & facram Virginem protrumpit, moxque diabolo instigantes, ad tantum impicatum deuenit, vt primo taxillos in imaginem proieciat, mox pugione artepro dictam imaginem lemle, iterum, ter quaterque, scilicet, in pectoris, in collo, in gena dextra, & in mento vulneret, vnde statim diuino miraculo fangus recens, & viuis exiuit. Cuius rei & miraculi fama per Urbem diluigata, magnus ad dictam Ecclesiam virtusque sexus fiduciam concursus, & exinde preces ante imaginem fundi, beneficia deprecati luminaria accendi, vota suspendi, & multe ante dictam imaginem oblationes fieri ceperunt: & eque antea Ecclesia S. Andrez dicebatur ob virtutes, quas Deus ad intercessionem beatæ Virginis frequenter operabatur, postmodum beatae Marie de Virtutibus, siue de miraculis copit vocari. Et quoniam multa in dicta Ecclesia habent oblationes, Rector ipsius Ecclesie non nullos de suis parochianis viros pios, deuotos, & Deum timentes, ipsius imaginis, & dictarum oblationum custodes designauit, quorum erat munus diligenter curare, vt Imago veneranda quam decentissime teneretur, & oblationes non in aliis vissu, quam in Dei cultum, & beate Virginis honore conserueretur, & misere frequentes iuxta piam offerentem deuotionem celebrarentur. Ab istis mos laudabilis introductus, qui nunc etiam viget, vt diebus singulis sero ante venerandam imaginem adstantibus Clericis, & Laicis accessis luminaribus Antiphona in laudem Virginis pro tempore post absolucionem diuinum officium recitari solita, quam deuotissime cantaretur.

Etiam miraculosa beatissima Virginis imaginem ex parte preciam in novam Ecclesiam transflusit, & in loco decentissimo super aram maxima locauit, reliquum autem prioris Ecclesie funditus est exterum, & solo æquatum, quin illi fusse crediderint, ubi naui posterioris Ecclesie foris calidicæ, sibi fabricata, non tamen idem Pontifex, morte præuentus, Ecclesiam omnibus numeris absolutam reliquit: sed Ianocentius O. Etatius Sixti successor missus illam impensis perfecit, & ornauit, cuius opus inter alia sunt versusare maioris ornamentum marmorum elegansissime insculptum, & deauratum, quod ipsam Virginis imaginem continebat, quod in maiori facili renovatione ad altare fasciissimi Crucifixi translatum est, & ibide locatum.

Ceterum quia canonici regulares Laterano violenter pulsi, sapientis Pontificis interpretaverunt, vt Lateranensem Basilicam ex relietret, ipsam Ecclesiam sanctæ Mariae Pacis illis tradidit, confirmatis titulo, & privilegiis canonorum Lateranenum, addito indulger abo privilegio amplissimo Propofitiis, & canonici in dicta Ecclesia mansuris, quod hiusmodi est:

Sixtus Episcopus seruus servorum Dei, ad perpetuum rei meum iuro, Redemptor noster, cuius in pace huc factum est, & cuius Angeli in eius ortu bona voluntaria bonum in terra pacem nuntiarunt, quoque a suo discipulo docebatur, & ad Petrum dextram in calu ascensum, pacem illi dedit, & reliquit, vicegerente in terru, illa tota corde, & omni denique studio, ac p[ro]p[ri]o spiritu, & spissitudine orationum apud gloriosissimum virginem eiusdem Redemptor[um] genitricem, cuius precibus populus Christianus edukatur, liberetur prosequitur, pro que pax, & concordia nutrita inter fidem, & cultu diuinius augetur. Cum itaque nuper suffragante dignatio maiorem, & fanicem patrem principem, & Dominorum Italie, inter quos magnum discordium, tra-

Perro cum tempore Sixti Quarti tota pene Italia bellorum tumultibus queretur, & Dux Calabriae ob negatum à Pontifice transtitum ad ferendas suppicias Ferrariensium Duci contra Venetos Vibes obcedisset, Sixtus ad dictam Ecclesiam beatæ Virginis de Virtutibus, alias sancti Andreæ de Aquarenenaris accedens, & preces pro pace totius Italiz supplices ante Virginis imaginem fundens, votum vovi, si Deus per illius intercessionem Italiam pacem largiretur, templum in honorem Dei sub titulo beatæ Mariæ Pacis ergere. Quapropter soluta Virbis obdizione, paceque Italiz redditâ, in dicto loco, & in sole veteris Ecclesiaz sancti Andreæ templi magnificum non modicis sumptibus excitauit: cui dictam parochialem sancti Andreæ ab omni subiectione Cardinalis titularis sancti Laurentij in Damaso, & eiusdem Ecclesiaz S. Laurentij cui antea subdebat, absolutâ, & exemptâ, constitutoque in illa fonte baptismalem, quem prius non habuerat, in perpetuum vnuuit. Mox di-

Etiam miraculofas beatissima Virginis imaginem ex parte praefam in notam Ecclesiam transfluit, & in loco decimostimum super aram maximam locavit. reliquum autem prioris Ecclesie funditus est euerum, & solo æquatum, quam ibi fuisse credidimus, ubi naui posterioris Ecclesie fore calcidicæ, est fabricata. non tamen idem Pontifex, morte prævenitus, Ecclesiam omnibus numeris ab solutam reliquit; sed Innocentius Octavus Sixti successor multis illam impensis perfecit, & ornauit, cuius opus inter alia sunt versus aræ maioris ornamentum marmoreum elegansissime in sculptum, & deauratum, quod ipsam Virginis imaginem continet, quod in maiori facili renovatione ad altare funditum Crucifixi translatum est, & ibidem locatum.

Cæterum quia canonici regulares Laterano violenter pulsi, sapienti Pontificis interpellaverant, ut Lateranensem Balanicum eis relinqueret, ipsam Ecclesiam sancte Mariae Pacis illustravit, confirmatis titulo, ac primulegio canonorum Lateranensium, addito indepter abo privilegio amplissimo Prepositi, & canonicos in dicta Ecclesia mansuris, quod hiusmodi est:

**Sixto Episcopo seruit seruum suorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Redemptoris nostri, cuius in pace locu-
sat illa eis, & cuius Angelis in eius ortu bona voluntate hominibus in terra pacem nuntiatis, quoque a suo discipulo discesserunt, & ad patrem dextram in cielo ascen-
sorem, pacem eum dedit, & reliquias, vice genitentis ter-
ris, illa tunc corde, & omni denique studio, ecclysi spe-
ciis, & aspidis orationibus apud gloriosissimum virginem
eiusdem Redemptori genitricem, cum precibus populi Christiani adiuuatur, libenter prosequitur, pri-
que pax, & concordia nutritur inter fideli, & co-
diuinus augeretur. Cum itaque nuper suffragante
auctoritate maiorum, & sancitione pontificis principis, &
Dominorum Italie, inter quos magnum doyldum, et
entę, bella virgebant, ad matrem coronavimus, & pa-
cis defensionem per intercessionem eiusdem Excelsum
Virginis, & opere Altissimi ad nostras preces opus
propitiantib, cum magnis ferè totius Italie laetitia,
& consolatione perdiximus, & reliquias addic-
cogitaremus, ante quandam imaginem Beatae
Virginis, que nonnulli miraculis de nos confidat
capere, & a fidelibus frequenter abutur, eisnam aste-
rantes, & genibus flexis confitentes, suspirante, vt si
credimus, diuina gratia, nobis visum incognitum,
quod ipsa in quodam patre tabernaculo ex-
sisteret, prout tunc ad partem eiusdem Ecclesie existi-
bat. Itaque in eodem loco templum ad honorem altissimi,
& Beatae Virginis adscitum versusum, ibidem
ad perpetuam tam grandi muneri uolu, &
humano confluo, sed diuina providentia magna apta-
te concepsit, sub celebris forma, undeque adiutorio fabri-
car fecimus, ac ipsius in honore regis prelata
nostri sumptibus a fundamentis rectius Ubi dicimur,
& in memoriam huiusmodi pacis, & cœcordis,
Templi Pacis nuncupari voluimus, gerantes, quod per
des**

... & eius amplius p. a. lata templo. & p. tia quatuor
aqua r. & extra a fundatione propriis ex-
templo, & eidem mundi fundari, & institutus ar-
tus, ut ita non comeat, cum aliis bonis operibus
conspicuerat intendentis, Itala i. p. duleto
ad u. & ea letabitur. Sed quia nihil ad eum
ad u. sive eo in diu culto induceretur, &
conspicuerat regeretur, & gubernareretur
deinceps inter alios religiosas institutiones cano-
norum regularium Ordini, qui primis
anno auctissima Ecclesie Doctoris Augustini
ordines, & per longa secula viri probi, & literarum
etiam natoe potenter stabilitat, ad eum
deinceps intuitum fuerant, quod per canonizatio-
nem Lateranensem dicti Ordini subre-
cipienda degentes templum Paci menora-
bant, & temporibus Deo proprio sa-
crae sapientie incrementa. Igitur ad Omnipotens
dominum, & honorum, & populo Christiano pa-
tria, & in perpetuum stabilitate degenerat, opibus
venerabilium Virginis glorie Marie, & rotus cele-
stium, Metu proprio, non ad aliquorum insin-
uationem, sed de nostra mera voluntate Pa-
tronum Eulogio sancti Andreae de Urbe, in cuius
principia dicta imago ante fuit, & cniu pa-
& fabru dicti templi cooptari fecimus, si
alio integrum in ea supererit, promotori perfec-
tione dimittimusque materiam, & lapides
in eam templum transversi volentes, & de-
laborando ob omnis superioritate, & visita-
tione, clausus presbiteri Cardinale tituli sancti
Danie pro tempore exsuffit autoritate
& ex certa nostra scientia, degne plenitu-
dinem, & tota alter libenter, sus-
pulit, rediit, & prouentum cum omnibus obla-
quidibus pro dicto templo monasterio Eccle-
siae, & fiducia fuit, hui erugantur prefato
templo Paci per nos credo, dilecto filio magistro
de Agellio ipsum Ecclesia Reclive, notario
constante, ac omni iuri fibi Ecclesie, & tem-
pli suu, a cuius quoniamdetob spectanti, in
templo a hodiernitate, & liber cedente, ce-
remoniis admittentes, & applicantes, &
templo ipsum sicut ipsius ambitu pre-
fato etiam monasteriorum congregacioni, & or-
naturo, cum una Prepositura, quae mobi-
cionali usi, ergentes, creantes, & insinu-
entes, & propulsos, & canonicis pro tempore in-
stitutis, & congregatorum bussuosis existentes se
sustentantes, & onera a cedente monasterio pro-
mobiliter facilius persevere valentes, Tem-
plo, & monasteriorum predella ab eius prima e-
recta, & non alii Ecclesia S. Andreae prefata cum
& pertinetibus suis, nec non parame-
tris, & alij ad ymaginum diuinum deportati,
& satris congregati Lateranensis ca-
pitolii presbiteri, per eos iuxta omnes priuile-
gijs, & consuetudines, & regularia insuffit regen-
tium mandatum sunt, autoritate, & potestia.

issimis Virgins integris in nouam Ecclesiam
nouissimo super aram manu autem priore Eccle-
siae, & solo sequuntur, quia
i naut posterior Eccle-
siae, non tamen idem
Ecclesiam omnia
quicquid fed Innocentius O.
ultis illam impensis per-
opus inter alia fuit re-
marmorum de-
& deauratum quod ip-
concinnebat, quod in
ad altare factum
, & ibidem locatum.
onici regulares Laterano-
nius Pontificem intercep-
tus Basilicam ex reliqua
et Mario Paci illi in-
do, ac praecepit canoni-
cato addito insper abo pri-
positis, & censicis &
uod huiusmodi est:
seruorum Dei, & propriae
uobis, causa per hanc
in eis ova bona voluntate
convenit, quippe suu de-
cretu destruxit ista aca-
deologica, rite generaliter
denique studiorum, et ipsi spes
apud gloriosam regni
tricent, causa peccati pre-
libenter profanata, in
rictu contra fidem, & inde
que uero fidei agere
erem partem traximus
nos magnum desiderium, ca-
matuam conatuam, & tu-
comen eisdem Ecclesiologi-
cam ad nosq; prospici-
fere totum itala lant-
eum, & reliqui adven-
dam uagabundam Beata Re-
gularis de nos carissi-
mam exortabatur, et nos au-
xiliari, inducere, ut p-
nobe uirum insegnare
paro tabernaculo in
etem eiusdem Ecclesiologia
templo ad bonorum dis-
cipulorum uocatus, illa
grandis misericordia uobis, &
prudentia magna pro-
presa, nonque adiutoria sub-
bonarem Virginis predilectae
amensis etiatis De dicar-
uimus de patre, & concur-
suum, & genere, quod per
se similem in perpetuum concedimus, datus, uniuersu
quoque, & annuelius, & incorporamus, atque appro-
priamus. Ita quod licet dilecto filio Confessio de Me-
diolano eiusdem congregacionis canonico, & pro ea in
Romana Curia Procuratoris generali, & quem ex uno
motu, scientia, & potestate predicti in Propositum
Templo, ac monasterio vixque ad futurum Capitulum
Generale per predictam congregacionem celebrandum
deputamus ad hoc, ne interim Templo, & monasterio
in temporalibus, & spiritualibus aliiquid pati-
tur detrimentum, firma p-
fida, & fiducia que concepta, quod
per ipsius Constanty laudabilis meritis, & studium fa-
ctuum Templo, & monasterium eiusdem spiri-
tualibus, & temporalibus plurima suscipiet incrementa
per se, vel alium, seu alios templi, & monasterii, Eccle-
siag, olim S. Andree, iuriu[m] g, & per iuuentuarum pra-
ditorum corporalem possessionem propria autoritate
apprehendere, & perpetuo retinere, & subi habitate,
& residere, dicti Cardinali, seu cuiuslibet alterius licet
tia super hos minimis requisita. Et insuper motu, scien-
tia, & autoritate, ac potestate predicti moderno Pre-
posito, & canonico, qui in dicto monasterio pro tempore
habitaverint, quod omnibus, & singulis privilegiis, im-
munitatebus exemptionibus, gratijs, libertatibus, &
indulsiis tam a Sede apostolica, quam a Legatu eiusdem,
seu Romani Pontificis, seu pro talibus se gerentibus,
aut Imperatoribus, Regibus, Principibus, Dominis, &
Potentibus eu gener, vel in specie concessis, &
concedendo in dicto monasterio, & extra illud utri, & ga-
derecipeque Propositus dicti Propositure, qui pro tem-
pore fuerit, mitra, annulo, baculo, & alijs Pontificali-
bus insigniis etiam utri, nec non in dicto Paci Templo,
ac mera scripta dicti monasterii benedictione solennem
post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solem-
nitatem, etiam sui benedictione bausu medi aliquis Antistes,
Cardinali, vel Sedu apostolica Legatus praesens fue-
rit, elargiri libere, ac hunc posit, & valeat, scilicet re-
cordationis Alexandri Papa Quarti predictissimi no-
stri, qui incepit, Abbates, & alijs Confraternitibus,
& ordinationibus apostolicis, nec non Ordini, &
congregatione predictorum instrumento, confirmatione a-
postolica, vel quaquecumque firmatis allaturoborati statu-
, & confectudibus, catetis que contrarii nequa-
quam obstantibus, moru, scientia, & autoritate, predi-
cti concedimus parere, & indulgeniam. Pronosticando
cura animarum olim dicti Ecclesie sancti Andreae pro-
prio erectionem bausu modi nullatenus negligatur, sed
eiu congruo supportetur ouera ante dicta. Nulli ergo
omnino bonum licet hanc paginam nostris exem-
plioribus, liberationibus, creationibus, institutionibus,
concessione, unione, annexione, incorporatione, appro-
priatione, deputatione, indulto, & voluntate infringere,
vel si ansa temerario corrari: si quid autem hoc at-
tentare presumperit, indignationem omnipotenti Dei,
ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nou-
rit incursum. Datum Roma apud sanctum Petrum
anno incarnationis Domini 1433. 17. calend. Octobr.
Pontificatus nostri anno decimoterio. Signata L.
Crissu.

Sciendum tamen, licet in hoc priuilegio Pontificis monasterij canonicorum Lateranensium per illum erexit meminerit, nullum tam monasterium, si de fabricis loquimur. Sextum IV. iuxta templum Pacis prædictum erexit: nam quod nunc cernitur, Oliuerius Carafa Sancte Romanae Ecclesie Cardinalis, & congregatiois canonorum Lateranensium Protector optimè meritus à fundamentis erexit, ut ex inscriptione, qua legitur in fascia perifiliorum aperte liquet. Quod monasterium anno MDIV. fuit abolutum cui prædictus Cardinalis suam Bibliothecam, & vincam extra portam Flaminianam, quam nunc etiam possidet, ex testamento legavit, sed nec viros alios eidem monasterio redditus præter antiquos Ecclesie Parochialis sancti Andreae prædictus Pontifex concepit, ut propter ilorum renuntiatæ necessitate fuerit ab initio canonicos ibi degentes ex communibus contributionibus totius congregationis manuteneri, prout etiam in praesertim ex parte fieri solet, licet redditibus ex piorum quorundam legatis, & oblationibus nonnihil auctis.

IV. **N**on ouissimè verò Perillustris Dominus Galpar Rualdus nobilis Romanus propter singularem affectionem devotionis, quem ad gloriosam Virginem Deiparam habebat, cernens Ecclesiam excipiendam multitudini, ad ipsam cōfluentem, minus idonam, nam maius altare, supra quod imago miraculosa Beatae Virginis erat posita, mediano ferè calcidicam, quam Tribunam dicimus, occupabat, de facello, in quo præfata Virginis imago decentius seruaretur, & consequenter Ecclesia liberanda, sive amplianda cogitauit: nec mora, confilio cum loci Abbate, Capituloque canonorum communicato, & ab eisdem facultate habita, nouum facellum maius à fundamentis excitauit, quod anno Domini 1612. iachootum intra quadriennium fuit absolutum, in quo extruendo, nec non pretiosissimi lapidibus, elegantissimique picturis tum ditando, tum exornando, plus quindecim milia nummorum aurorum fertur impendisse: nam anno 1614. die secunda Iulij in festo Visitationis eiusdem Beatissima Virginis duodecim illusterrimi Cardinales post dictum facellum ab solutum, & imaginem Beatae Virginis in eo locatam, capellam locinem in templo Pacis habuerunt, in qua Reuerendissimus Pater Dominus Joannes Chrysostomus Neapolitanus loci Abbas Missam cū insignijs Pontificalibus solenniter cœtauit, & iuxta formam priuilegiij proximè recitati populo solempniter benedixit, coram eiusdem Cardinalibus, & indulgentias concessit. Anno verò proximè præterito, qui fuit millefimus sex centesimus vigesimus secundus præfatus Dominus Gaspar Rualdus nouum altare maius in eodem facello pretiosis lapidibus insectum, magni valoris, & mira pulchritudinis sieri fecit, quod Reuerendissimus

D. Antonius Diaz Episcopus Caferitanus hoc anno 1623. die decima nona Martij in festo sancti Iosephi ad honorem Dei, & Beatae Virginis, & sancti Iosephi illius Sponsi solemniter consecravit.

CAPUT TRIGESIMVM QVARTVM.

De fundatione Monasteriorum S. Crucis Cesenna, S. Mariae Passionis Mediolani, & S. Mariae Lacrymarum Cœsti Trivii Diœcesis Spoletana.

Nro 1484 quo Generali Capitulum constitutum fuit Placentia, ac in illo renunciari Rektor Generalis R. P. D. Raphael de Placentia, Visitatores D. Florentius Placentinus, D. Celsus Veronensis, & D. Iacobi Estensis, Sixtus IV. Onuphrio referente die duodecima mensis Augusti ex hac vita migravit. Cui Pontifici cum renunciaturum esset, Ianue sanctimoniales a vita regulari obseruantia non parum decauit, ad illas reformandas Venerandus Pater Dominus Matthaeus Bossum nostrum congregationis canonicum destinauit, qui multis laboribus etiam cum vita periculo dictæ reformationis incumbens, illam feliciter ad Dei gloriam absoluuit. Extant illius duas epistolas ad Sextum Quartum, quæ tam scilicet continent, sive in ordine 42. & 43. Sub eodem Pontifice inter Venerandos Eremitas Auguſtinenses & canonicos regulares Lateranenses oritur circa verum factum Patris Augustini habitum, & institutum, parte qualibet in suo sensu abundante, & deceritate. Scriptis Ambrosius Coriolanus librum ad Sextum IV. quem Defensorium nuncupauit, contra quem Eusebius Corradius Mediolanensis auctoritatem Pontificis interpellauit, afficens libra multa falsa, & contumeliosa contra veritatem, & canonicum ordinem continere, petens illius legationem interdicti, donec per aliquos a Pontifice delegatos purgaretur, quod cum ipse Sextus IV. tunc Innocentius VIII. Sixti successor præficeret, extant; de hac ipsa re in nostro Archivio Romano rescripta Pontificium illorū manus signata, quæ monstrabimus, cum eiusdem Eusebii libello ad Sextum IV. & omnes Cardinals sui complices, in quo breviter multa errata in eodem libro Coriolani fuerunt adnotata. Libellus incipit: *In pauca conseruam Pater Beatissime, ac Reuerendissima*

CAPUT TRIC
Pontificis Cardinalis Christiani Orbi Domini, & in his, &c. quod forsan in causa existit utrum Triumviratus in Catalogo Scriptorum ecclesiasticorum inter censendum libros Cœstium Defensorium omiserit, quod de illius auctore in fronte aliorum fuerunt Rome fuerat impressum, nec Triumviratus potuit, qui Romanum imprefuerat, & illius Controversie in Iacobiano conceptus verbis meminit. Ipsa Pontificia ad lites sedandas, & scandala di prosequuntur decretum, quod libro præsentatione Generali commemorauit.

Sicut vero natura debitus foliente, sicut communibus suffragijs Ioannem Cœsti fanumsem ex presbytero Cardinalem Lorenzij in Lucina Pontificem elegit, Augusli, qui dictus est in Innocentius, ut famam virtutis, & prudentissimum, & principalem etiam Infidelibus charitatem ostendit, & in sua congregatione amauit Crucis Cesennæ, quod Sextus commendauerat, ad congregationem Redemptoris & Conuentum canonorum in eisdem monasteriis instituerant, erat dominus manualis à Portuensi cenobio, denomenum cum dicit omonobio Sextus cui patruus Antiocheno (suo familiari), ac cuiusque ex Onuphrio coniuncto) comitentur, quod existente Rateneba sub Domino Venetiam canonum Portuenses, & certe omnium iacti Pontificium interdictum ministrarent, qui Patriarcha illud per biennium non accipit, ac dicti Prioratus omnes redemptoris & triunque monasteriorum superpellit, & annuatim, Verum elapsi biennio, pacem inter principes compoedit, & dicto Patriarchi regimento intenuit sublatu virtutum monachorum fuit restitutum: & ideo sequenti anno 43 in Capitulo Generali electus fuit, & in eisdem dicto monasterio sancte Crucis Pœnitentiale, sicut in eisdem collegijs, q[uod] Proportio nullatenus pederet. Postea cœstium monasteriorum extra Civitatem iuxta portum, que ab illo nunc dicitur sancte Crucis Eusebii facies ampla, cui nonnulla bona monasteriorum fuerunt attributa, quod Pius IX. Abbatum erexit anno 1566. monasterium in terra Civitatem adhuc manet.

A Nro 1485. Generale Capitulum Rauenæ. Rektor Generalis R. P. D. Celsus Veronensis, Visitatores D. Hieronymus Taruifinus, Antonius de Monteferrato, hic fuit vir magnificus, & disciplina regularis zelans.